

Ustaw powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z d. 24 maja 1923 (Dz. U. R. P. № 56, poz. 401), obowiązane są dopłacić najpóźniej 8 stycznia 1924 roku różnicę między nową stopą patentową a kwotą uprzednio wpłaconą. Kwit kasy skarbowej na uiszczoną dopłatę należy przedstawić właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej do zarejestrowania.

§ 2. Przedsiębiorstwa, które nie zastosują się do przepisu § 1 niniejszego rozporządzenia, ulegają zamknięciu pod rygorem kar przewidzianych w § 2 rozp. Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej równocześnie z pomienionym rozporządzeniem Rady Ministrów.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1036.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 grudnia 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 28 czerwca 1923 r. o przyznawaniu premji za wykrycie przekroczeń rozporządzeń, dotyczących obrotu walutami i dewizami (Dz. U. R. P. № 71 poz. 557).

Na mocy art. 3 i 9 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25 poz. 154) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 71 poz. 557) uzupełnia się przez dodanie ustępu piątego treści następującej:

„Za podstawę do obliczenia nagrody, względnie zaliczki na poczet nagrody (§ 4) według powyższej skali przyjmuje się wartość przytrzymanego przedmiotu przekroczenia według kursu, względnie według ceny, w dniu poprzedzającym decyzję o przyznaniu nagrody lub zaliczki. Dla walut obowiązuje kurs oficjalnej giełdy warszawskiej, dla zagranicznych zaś monet złotych i srebrnych — ceny Polskiej Krajowej Kasy Pózyckowej”.

§ 2. Paragraf 4 tegoż rozporządzenia uzupełnia się przez dodanie ustępu trzeciego o następującym brzmieniu:

„Wypłaconą zaliczkę potrąca się przy ostatecznym rozrachunku z tytułu przyznanej nagrody, przyczem potrąceniu podlega nie nominalna suma zaliczki lecz kwota, stanowiąca w dniu poprzedzającym decyzję o przyznaniu nagrody taką samą część wartości przedmiotu przekroczenia, jaką podlegająca potrąceniu za-

liczka stanowiła w dniu poprzedzającym decyzję o przyznaniu tej zaliczki.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1037.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1022) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni, tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, niż 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i w wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 5 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów, a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędem w przeciągu 48 godzin po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiszczyć dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dnia 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flasce z wyrobami wódczanymi, niezależnie od opasek poprzednio nalepionych, jeszcze jedną zieloną typu ostatniego i to równoległe do etykiety.

Z dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek zielonych nakładać na flaszkę z wyrobami wódczanymi po dwie takie opaski.

Po wypuszczeniu nowego nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszkę z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłuższej kwoty w trzech ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 24% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów.

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

1038.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 4 grudnia 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1023) zarządza się co następuje:

Dodatkowy podatek.

§ 1. 1) Wino musujące, znajdujące się w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów poza wytwórnią wina musującego lub składu celnego, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wymiarze podanym w ustępie 4.

2) Do win musujących, podlegających dodatkowemu podatkowi należą wszystkie wina, wina owocowe (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino owocowe o zawartości alkoholu ponad jeden procent objętości, z których przy otworzeniu flaszki uchodzi, burząc się kwas węglowy.

3) Uwolnione od dodatkowego opodatkowania jest wino musujące znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina musującego ani nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas w całych flaszkach lub na całe flaszkę przerachowany wynosi nie więcej, jak 10 (dziesięć) sztuk, większe zapasy należy poddać w całości dodatkowemu opodatkowaniu.

4) Dodatkowy podatek wynosi: a) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flasza) 600.000 marek polskich, jeśli jednak udowodniono, że wino musujące jest sporządzone z wina owocowego 300.000 marek polskich, b) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności 230 do 425 centymetrów kubicznych (pół flaszki) 300.000 marek polskich, a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 150.000 marek polskich, c) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności do 230 centymetrów kubicznych (ćwierć flaszki) 150.000 marek polskich, a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 75.000 marek polskich.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa jak 850 centymetrów kubicznych liczy się za każde dalsze chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej za całą flaszkę.

5) Wszystkie naczynia, zawierające wino musujące, są uważane za flaszkę.

§ 2. Kto posiada w dnia wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów zapas wina musującego podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany zgłosić w przeciągu 5 dni pisemnie w 3 egzemplarzach temu oddziałowi kontroli skarbowej względnie urzędowi skarbowemu, w którego okręgu znajduje się zapas podlegający zgłoszeniu: ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (wino musujące z winogron albo z owoców), tudzież miejscowość i ubicację przechowania.

Gdyby wino musujące, podlegające zgłoszeniu, znajdowało się w transporcie, to obowiązek zgłoszenia i uiszczenia dodatkowego podatku ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść zgłoszenia najpóźniej do 48 godzin po nadejściu przesyłki.

Urzędowe sprawdzenie.

§ 3. Organ skarbowy, do którego wniesiono zgłoszenia zapasów, obowiązany jest sprawdzić dokładność zgłoszenia ewentualnie zarządzić potrzebnych uzupełnień, a następnie przystąpić bezzwłocznie do sprawdzenia zapasów.

Stwierdzony zapas wina musującego i kwotę dodatkowego podatku oraz kasę skarbową, do której podatek winien być wpłacony, należy uwidocznic na wszystkich 3 egzemplarzach. Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca ten organ zgłaszającemu zapas wina,